

af, at denne Vedligeholdelse overtages af Søllerød Sogneraad, som formentlig vil være den nærmeste dertil.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag med Undtagelse af de to Mindretalsforslag, som jeg maa anmode det høje Ting om at forkaste.

Svendsen: Jeg maa desværre endnu sige nogle Ord i Anledning af de Bemærkninger, som baade den ærede Ordfører, andre ærede Medlemmer og den højtærede Minister har gjort om Mindretallets Ændringsforslag, særlig fordi jeg synes, at de Grunde, der af de Herrer er anførte mod Ændringsforslagene og for de af den højtærede Minister foreslaaede Bevillinger, hviler paa en Misforstaaelse af hele Forholdet. Der blev baade af Ordføreren og de andre ærede Medlemmer og nu af den højtærede Minister talt meget om, at Hensigten med de foreslaaede Bevillinger er at stille Jernbanens Embedsmænd, i dette Tilfælde Fuldmægtigene, lige med de tilsvarende Embedsmænd i Postvæsenet. Men det opnaas aldeles ikke ved det her omhandlede Ændringsforslag.

Jeg maa maaske gøre den Bemærkning med Hensyn til Postvæsenet, at jeg indrømmer, der er Uligheder mellem Postvæsenets Lønningslov og Jernbanetatens, og det er naturligt; saadanne Uligheder kan derpaavises ved alle de Lønningslove, der er vedtagne i de to sidste Aar, uagtet det har været Forudsætningen, at man, som der blev sagt, skulde se at holde sig til Standarden af 1908. Vi har nemlig fundet, at naar man nu skulde give Lønningslove, kunde man ikke holde sig strengt til denne Standard, men maatte foretage Afvigelser og Forbedringer for enkeltes Vedkommende. Det var Tilfældet med Hensyn til Postvæsenet. Da vi i Fjor fik den nye Lønningslov, var det, fordi en ny Organisationslov indenfor Postvæsenet nødvendiggjorde, at man maatte lave Forandringer ved Lønningerne, og de ærede Medlemmer, som beskæftigede sig med denne Sag, var fuldt vidende om, at det var nødvendigt for os at tage Forholdene i Betragtning, som de var. Vi kunde ikke vedtage nye Lønningslove, som nedsatte Lønnen for Embedsmændene i Postvæsenet for at stille dem lige med Embedsmændene ved Jernbanen, thi de var i Forvejen bedre stillede. Der skete ikke for Postvæsenets Fuldmægtige anden Forandring, end at de alle fik den for 18de Lønningsklasse fastsatte Løn, som var lidt højere end den Løn, de havde i Ge-

neraldirektoratet for Postvæsenet. De havde den Gang et Ekspeditionssekretærhonorar af 600 Kr., og det blev de ved med at faa. Vi kunde jo ikke gøre det daarligere for dem, vi kunde snarere gøre det bedre. Der skete altsaa ikke nogen videre Forandring i det væsentlige Forhold ogsaa af den Grund, at der ikke var nogen af dem, der ønskede at blive flyttet over fra den ministerielle Lønningslov til Etatsloven, hvad vi mente var nødvendigt for at faa Lighed til Stede i Postvæsenets Styrelse. Men deres Ekspeditionssekretærhonorar har altid været 600 Kr.

Nu siger de Herrer og den højtærede Minister, at nu gælder det om at stille de i Jernbanevæsenet og Postvæsenet ansatte lige. Men det vil ikke ske ved det foreliggende Forslag, det vil tværtimod skabe en ny Ulighed, hvilket i høj Grad beviser det umulige i at revidere Lønningslove ved Hjælp af Finansloven. Det vil altid skabe nye Uligheder og nye Uretfærdigheder. Man stiller dem ikke lige ved Ministerens Forslag om at yde to Ekspeditionssekretærer i Statsbanerne et Ekstrahonorar af 600 Kr., for det er kun 2 af de 22 Fuldmægtige i Statsbanerne, som er Ekspeditionssekretærer, og som faar den dermed forbundne højere Løn ved at gaa fra 17de til 18de Lønningsklasse. Man skaber tværtimod en ny Ulighed, som jeg ikke kan antage, at de, der ikke faar Honorar, vil finde sig i. Vi har da ogsaa hørt Tale om — jeg husker ikke, om den højtærede Minister selv har sagt det —, at vi til næste Aar kunde vente at faa de andre 20 med. Men er det Mening, forstaar jeg ikke, hvorfor Administrationen har upeget de 2 Mænd og ladet de andre 20 blive tilbage. Jeg vil helst antage, at det ikke er Mening, for jeg synes, det vilde være lidet hensynsfuldt overfor Rigsdagen at komme med et Par Fuldmægtige i Aar og, hvis det gik godt, tage de andre 20 til næste Aar.

Man kan overhovedet ikke staa i 18de Lønningsklasse ved Statsbanerne uden at være Ekspeditionssekretær, det gælder ikke alene for Fuldmægtigene, det gælder ogsaa for Ingeniørassistenterne, og saa er der 29 ved Statsbanerne, der staa i 17de Lønningsklasse. Skal der være Tale om Lighed, har ogsaa disse Ret til at sige: Vi maa flyttes op i 18de Lønningsklasse, for der staa de i Postvæsenet. Lønningsloven siger udtrykkelig — og det er særlig derfor, jeg ikke kan gaa med til dette Forslag —, at man paa Finansloven kun kan rykke op fra den ene Lønningsklasse til